

گزارش و بررسی یک مورد بیمار مبتلا به پلی کندریت راجعه در بیمارستان گلستان دانشگاه علوم پزشکی اهواز

دکتر کریم مولا^{*}، دکتر زیور شیرین پور^{**}

خلاصه:

پلی کندریت راجعه، یک بیماری نادر با علت ناشناخته است که با التهاب دوره ای و تخریب ساختمانهای غضروفی در سراسر بدن مشخص می شود و در بیماری زائی آن مکانیسم ایمنی نقش مهمی ایفاء می کند. در صورت مراجعته به موقع و تشخیص درست آن از تخریب غضروفی می توان پیشگیری کرد. جهت تشخیص پلی کندریت، نیاز به وجود معیارهای بالینی است و در صورت مشخص نبودن تصویر بالینی واضح، انجام بیوپسی لازم است. بیمار بروزی شده، خانمی است ۳۲ ساله که بیماری وی با علائم تخریب و درگیری غضروفی، ظاهر کرده و به علت عدم مراجعته به موقع، دچار تغییر شکل غضروفی شده است که از جمله گوش گل کلمی و بینی زینی شکل را می توان نام برد. علاوه بر این، درگیری بعضی از قسمت‌ها از جمله غضروفهای بین دنده ای و سیستم تنفسی، موجب علائم شدید و ناتوان کننده شامل تنگی نفس، سرفه خشک و ویزینگ در سمع ریه ها شد که ناچار به استفاده از درمان تهاجمی (استروئید با دوز بالا و پالس سیکلو فسفاماید) شده است. بعد از درمان علائم تنفسی وی فروکش کرد و با حال عمومی خوب مرخص شد، هر چند تغییر شکل غضروفهای وی بر جا ماند. بیمار در حال حاضر تحت کنترل و پیگیری می باشد از دوز استروئید بتدریج کاسته می شود. مدت زمان شروع بیماری تا مراجعته و تشخیص وی، دو سال بوده است.

واژه‌های کلیدی: پلی کندریت راجعه، تغییر شکل غضروفی

خود ایمنی لوپوس یا آرتربیت روماتئید (در ۳۰ درصد موارد دیده می شود) بیانگر نقش مکانیسم ایمونولوژیک در بیماری زائی آن است (۱). استعداد فامیلی نیز در آن مشخص شده است. بیماری می تواند ناتوان کننده و تهدید کننده حیات باشد اما در صورت تشخیص به موقع و با درمان مناسب می توان از تغییر شکل غضروفی و عوارض ناشی از درگیری اندام‌های حیاتی جلوگیری کرد که

مقدمه:

پلی کندریت راجعه یک شکل بیماری بافت همبند به صورت راجعه است که با ضایعات منتشر تخریبی غضروفهای بدن، سیستم قلبی عروقی ارگانهای حیاتی مشخص می شود علت بیماری زائی آن دقیقاً شناخته نیست (۴ - ۱). یافته های ایمنی بصورت همراهی با HLABR4 و با سایر بیماریهای

* استادیار دانشگاه علوم پزشکی اهواز

** دستیار سال آخر رشته داخلی

مثبت در معاینات وی بینی زینی شکل و گوش گل کلمی به صورت رونکای ورال خشک در سمع ریه‌ها بوده است. بیمار سابقه‌ای از بیماری دیگر در خود و خانواده نمی‌دهد. در ابتدای بستره از نظر عفونتها بررسی کامل شد که با توجه عکس سینه طبیعی و کشتهای خلط منفی و PPD منفی، نکه‌ای پیدا نشد. بررسی گازهای خون شربانی (ABG)، با توجه به تاکی پنه و تنگی نفس مختصر وی انجام شد که آلکالوز تنفسی خفیف داشته است. کامل ادرار وی و CT^۱ اسکن ریه انجام شد که مدیاستن و ریه طبیعی گزارش شد. سونوگرافی شکم و لگن و اکو کاردیو گرافی انجام شده، طبیعی بود.

معاینه چشم و مشورت اعصاب یافته غیر طبیعی وجود نداشت. معاینه مفصلی طبیعی بود. سدیمان خون در ابتدای ۳۵ و طی بستره کاهش یافت و به ۱۰ رسید.

بیمار به مدت ده روز تحت درمان آنتی بیوتیک وسیع الطیف قرار گرفت، اما بهبودی در وضعیت تنفسی وی نداشت و بیمار همچنان از سرفه‌های خلط‌دار و تنگی نفس و درد پلور و تاکی پنه شاکی بوده است. در هفته دوم بستره اندوکسان به صورت پالس با دوز ۶۰۰ میلی گرم تزریق شد. همزمان با آن بیمار ۵۰ میلی گرم پردنیزولون روزانه دریافت کرد. چند روز بعد از گرفتن پالس اندوکسان و استروئید خوراکی علائم وی تخفیف یافت و در هفته اول بعد از درمان، تنگی نفس وی کاملاً از بین رفت و سرفه‌های وی کاهش یافت. بیمار با حال عمومی خوب و توصیه به مصرف سرپایی کورتون خوراکی و مراجعه مجدد جهت دریافت پالس ماهانه، مرخص شد.

این در حیات و بقای بیمار اهمیت بسزایی دارد (۱، ۴، ۵). آگاهی بیشتر از پلی کندریت راجعه به تشخیص زودتر و پیش آگهی بهتر بیماری کمک می‌کند (۱) موردی از بیماری فوق الذکر که عموماً نادر می‌باشد، ذکر می‌شود.

معرفی بیمار:

بیمار خانم ۳۲ ساله، مجرد و خانه دار با شکایت تنگی نفس و سرفه‌های همراه با خلط از حدود یک هفته قبل از مراجعه شدت یافته بود، در تاریخ ۷۸/۱/۱۱ مشکل اصلی وی از حدود دو سال پیش با تورم و درد و قرمزی گوش شروع شده بود که بعد از مراجعه به پزشک و مصرف یک دوره آنتی بیوتیک، بهبودی نداشت و بعد از این مدت دچار کبودی در غضروف گوشهای خود شد نامزد بیوپسی از غضروف گوش شد اما بعلت عدم رضایت بیمار، انجام نشد. علائم درد و تورم قرمزی گوشهای وی با تشدید و تخفیف، ادامه یافت تا آنکه بعد از گذشت ۶ ماه، علائم جدید در وی پدیدار شد. بیماری همراه با درد قفسه سینه و دندنه‌ها و سرفه همراه با خلط بوده که در ابتدا با تشخیص احتمالی آرژی تحت درمان با یک سری دارو قرار گرفت و بهبودی نسبی یافت.

بیمار در شهریور ماه ۷۷، نامزد بستره و درمان شد اما بعلت عدم رضایت جهت بستره، تحت درمان سرپایی پردنیزولون قرار گرفت. در آزمایشات نکات مثبت آنمی (Hb: ۹/۶) و سدیمان خون بالای ۷۲ بود. ANA و آنتی DNA و LE cell و VDRL منفی بود. کورتون وی بتدريج کاسته شد. مجدداً بیمار دچار تنگی نفس و تشدید سرفه‌های همراه با خلط می‌شود که جهت بستره ارجاع داده می‌شود. موقع مراجعة تب نداشته است اما تاکی پنه مختصر داشته است (تعداد تنفس ۲۴ تا ۲۶ بار در دقیقه). نکات

سیستم عصبی عموماً به صورت گرفتاری اعصاب جمجمه‌ای است و شایعترین از همه ابتلای عصب ۶ و ۷ می باشد. واسکولیت سیستم عصبی اثبات نشده است (۱، ۷).

جهت تشخیص بیماری، در این مورد بعد از رد سایر بیمارهای مشابه، از معیارهای McAdam استفاده شده است.

که این معیارها شامل:

- الف) کندریت دو طرفه گوش
  - ب) پلی آرتیریت التهابی با سرم شناسی منفی
  - ج) کندریت بینی
  - د) التهاب چشمی
  - ه) کندریت دستگاه تنفسی
  - و) کندریت ادیو و ستیبولاروکولکثر
- بر طبق این معیارها همیشه نیاز به بیوپسی نیست (۱، ۸).

اگر چه دلیلی دال بر تغییر دوره بیماری باکورتون نیست اغلب در دوره حاد و کاهش مجدد و شدت عود، کمک کننده است (۱ و ۴) و گاهی در موارد شدید یا با دوز خیلی بالا داده می شود. در موارد حاد و شدید پالس متیل پرونیزولون به صورت ۱ گرم روزانه برای ۳ روز متواتی توصیه می شود. در صورت پیشرفت بیماری می توان از کاهش دهنده‌های اینمی مثل سیکلو فسفاماید، ایموران، متورکسات و کلرامبوسیل استفاده کرد (۱ و ۵). در صورت درگیری هر سیستم، درمان خاص خود را می طلبد (۱، ۱۰، ۱۱ و ۱۲).

در نهایت بیمار بعد از دو سال مراجعه به پزشکان متعدد و عدم نتیجه گیری با مراجعه به درمانگاه روماتولوژی و با توجه به ابتلای ریه و تغییر شکل غضروفی گوش و بینی و طبیعی بودن اندام‌های دیگر از قبیل چشم و قلب و پوست و دستگاه عصبی، تشخیص پلی کندریت راجعه برای بیمار گذاشته شد و ضرورتی برای بیوپسی غضروف

بحث:

پلی کندریت یک اختلال بافت همبند است که با حملات التهابی راجعه ساختمانهای غضروفی و گرفتاری در اندام‌های اختصاصی مشخص می شود و غالباً در سفید پوستان اتفاق می افتد. شیوع جنسی مساوی دارد و در اکثر موارد سن شایع ۶۰ - ۴۰ سالگی است.

در بیمار مورد بحث حملات راجعه التهاب باعث گوشهای شل و پایین افتاده^۱ با نمای گوش گل کلمی^۲ شده است، در این بیماری لوبولها گرفتار نمی شود (۳، ۱) در گیری غضروف بینی در ٪۵۰ موارد وجود دارد که در مراحل حاد تورم و دردناکی و پُری بینی، رینیوژ، خونریزی از بینی دارند و ممکن است باعث کلابس غضروفی و بینی زینی شکل^۳ شود (۷، ۱۵). که در بیمار فوق به وضوح این تغییر شکل در بینی دیده می شود. در نیمی از موارد درگیری دستگاه تنفسی وجود دارد که با پیش آگهی بدی همراه می باشد و ممکن است اولین علامت، گرفتاری ریوی باشد که به صورت تنگی نفس، سرفه، ویزینگ و استریدور، گرفتگی صدا و عفونتهاي ثانويه دستگاه تنفسی فوكانی و تحسانی و گاهی نارسایی تنفسی می باشد. (۳، ۱) که در این مورد علائم فوق وجود داشت. علیرغم ابتلای مفصلی تا ٪۷۰ درصد (۳) و ابتلای چشمی در ٪۵۰ درصد در پلی کندریت راجعه در بیمار ذکر شده وجود نداشت. (۱) گرفتاری قلبی شایع است و دومین علت مرگ و میر به حساب می آید. شایع ترین آن نارسایی آنورت و آنوریسم آنورت است (۲، ۱). در ضمن بیمار علائم عروقی، علائم پوستی و نیز ابتلاء به سیستم عصبی نداشت.

1- Floppy

2- Cauliflower ear

3- Saddle nose deformity

- immunogenetic analysis of 62 patients, British J Rheum. 1997; 96 – 101.
- 7- Rampelberg O. ENT manifestation of relapsing polychondritis, otorhinolaryngology Journal, 1997; 73 – 77.
- 8- Vanhille P. Respiratory involvement in relapsing - polychondritis, Medicine Journal, Baltimore. 1998; 168 – 76.
- 9- Otasevic P. Isolated mitral regurgitation complicating relapsing polychondritis, American J of cardiology, 1997; 231 – 15.
- 10- Imat H, Motegi M. Mouth and genital ulcers with inflamed cartilage, American J. Med. Scien. 1997; 330 – 32.
- 11- Sacco O, Fregonese B. Severe endobronchial obstructionin a girl with relapsing polychondritis. European respiratoy J, 1997; 494 – 96.
- 12- Adliff M. Treatment of diffuse tracheomalacia secondary to relapsing polychondritis with continuous positive airway pressur, chest journal, 1997; 1701 – 04.

گذاشته نشد. بیمار با توجه به علائم بالینی فوق، تحت درمان با استروئید با دوز بالا و داروهای سیتوتوكسیک قرار گرفت و حال عمومی بیمار چند روز بعد از دریافت دارو رو به بهبودی گذاشت و با حال عمومی نسبتاً خوب مرخص شد.

References:

- 1- Hochberg MC. Relapsing polychondritis in text book of rheumatology edited wiliam N. Kelley. Philidelphia W. B Saunders company 1997; 1404 – 8.
- 2- Klippe JH, Dleppe PA. Relapsiomg polychondritis, in: Rheumatology, text book, Mosby, 1994; 3101 – 04.
- 3- Havinder SL: Relapaing polychondritis, in primer on rheumatic sdiseases. Edit: Ralph schumacher, Arthritis foun. 1993; 148 – 51.
- 4- David E. Trentham, Relapsing polychondritis, in: Arthritis and Allied conditions, edited: Daniel J. MC Carty, Philadelphia, Lea& Febiger 1993; 1369 – 75.
- 5- Gray R. Marglies Gene V. Ball, Relapsing poly chondritis, in: Treatment of the Rheumatic diseases. Edited: weisma H. michoel, Philadelphia, W. B Saunders 1995; 312 – 20.
- 6- Zeuner M. Straub RH: Relapsing polychondritis: Clinical and